

מסכת אהלוֹת

פרק יח

א. **כַּיְצֵד בָּזָרִים בֵּית הַפְּרָס.** מִזִּים עַל הָאָדָם וְעַל הַכְּלִים, וְשׁוֹנִים וּבָזָרִים וּמְזָרִים חַווּ לְבֵית הַפְּרָס, וְאֶחָרִים מַקְבְּלִים מֵהֶם וּמַולְיכִים לָגַת. אִם נִגְעָו אַלְוָ בָּאַלְוָ, טְמָאִים, כְּדָבָרי בֵּית הַלְּלָל. בֵּית שְׁמָאי אֲוֹמָרִים, אָוחֹז אֶת הַמִּגְלָל בָּסִיב, או בָּזָר בְּצֹור וְנוֹתֵן לְתֹזֵה הַכְּפִישָׁה וּמַולִּיךְ לָגַת. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּמָה דְּבָרִים אֲמָרִים, בְּכָרָם הַנְּעָשָׂה בֵּית הַפְּרָס. אַבְלָל נוֹטֵעַ בֵּית הַפְּרָס, יִמְכַר לְשֹׁוֹק:

ב. **שֶׁלְשָׁה בֵּית פְּרָסּוֹת הֵן,** הַחוֹרֵשׁ אֶת הַקָּבָר, גַּטְעָתָה כָּל גַּטְעָ, וְאֵינֶה גַּזְרָעָת כָּל זָרָע, חַווּ מַגְרָע הַגְּקָצָר. וְאִם עַקְרוֹ, צוֹבֵר אֶת גְּרָנוֹ לְתוֹכוֹ וְכֹבְרוֹ בְּשַׁתִּי כְּבָרוֹת, דְּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. וְחַכְמִים אֲוֹמָרִים, הַקְּבוֹאָה בְּשַׁתִּי כְּבָרוֹת, וְהַקְּטָנוֹת בְּשֶׁלֶשׁ כְּבָרוֹת. וְשׁוֹרֵף אֶת הַקָּשׁ וְאֶת הַעֲצָה, וְמַטְפֵּא בְּמָגָע וּבְמִשָּׁא, וְאֵינוּ מַטְפֵּא בְּאַחַל:

ג. **שְׁذָה שָׁאַבֵּד קָבָר בְּתוֹכָה,** גַּזְרָעָת כָּל זָרָע, וְאֵינֶה גַּטְעָת כָּל גַּטְעָ. וְאֵין מַקִּימִין בָּה אִילָנוֹת, חַווּ מַאֲילָנוֹ סְרָק שָׁאַינוּ עֹשֶׂה פִּרּוֹת.

וּמִתְפָּא בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׁא וּבְאֲהֶל:

ד. שעיה בוכין, לא גטעט, ולא גזערעט, ועפֿרַה טהור, ועושין מטען
תפורים לקודש. ומזרדים בית שמאן ובית הלל שבודקים לעושה
פסח, ואינו בודקין לתרומה. ולגוזיר, בית שמאן אומרים, בודקין.
ובית הלל אומרים, אין בודקין. כיצד הוא בודק. מביא את העפר
שהוא יכול להסיטו וננתן לתוך כבירה שבקביה דקיים, וממזה, אם
נמצא שם עצם בשערת, טמא:

ה. כיצד מטהרין בית הפרס. נוטلين מטען שלשה טפחים, או נתנו
על גביו שלשה טפחים. אם נטל מחייב אחד שלשה טפחים, וננתנו
על גבי חמוץ אחר שלשה טפחים, טהור. רבי שמואון אומר, אפילו
נטל מחייב טפח ומחייב, וננתנו עלייו טפח ומחייב מקום אחר, טהור.
הרויך בית הפרס באבנים שאיןו יכול להסיטו, טהור. רבי שמואון
אומר, אף העזיק בית הפרס, טהור:

ו. המהילך בבית הפרס על אבניים שאיןו יכול להסיטו, על האדם
יעל הבאה מה שיכחן יפה, טהור. על אבניים שהוא יכול להסיטו, על
האדם ועל הבאה מה שיכחן רע, טמא. המהילך בארץ העמים, בהרים
ובסֻלעים, טמא. ביום ובשיגית, טהור. ואיזה השוגית, כל מקום
שהם עליה בזעפו:

ג. הַקּוֹנֶה שָׁדָה בְּסָרִירִיא, סְמוֹכָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲםִיכָּל לְהַפְּגִיסָּה
בְּטָהָרָה, טְהוֹרָה, וְחִיבָּת בְּמַעֲשָׂרוֹת וּבְשְׁבִיעִית. וְאִם אִינּוּ יִכְּלָל
לְהַפְּגִיסָּה בְּטָהָרָה, טְמַאָה, וְחִיבָּת בְּמַעֲשָׂרוֹת וּבְשְׁבִיעִית. מִדּוֹרוֹת
הָגּוֹים, טְמַאיִן. כַּמָּה יִשְׁחַא בְּתוֹךְוּ וַיְהִיא צָרִיךְ בְּדִיקָה, אַרְבָּעִים יוֹם,
אֲפָלָל פִּי שָׁאַיּוֹן עַמּוֹ אַשְׁהָ. וְאִם קִיה עָבֵד אוֹ אַשְׁהָ מְשֻׁבָּרים אֶתְהָזֶה,
אִינּוּ צָרִיךְ בְּדִיקָה:

ה. אֶת מַה הַמִּבְּדִיל בְּזָקִים, אֶת הַבְּיִבְּרִים הַעֲמָקִים וְאֶת הַמִּלְמָדִים הַסְּרוּחוֹם.
בֵּית שְׁמָאי אָמַרִים, אֲפָלָקְפָּתָות וְעַפְרָה הַתְּחִוָּה. וּבֵית הַלְּלָא
אָמַרִים, כֹּל מִקּוֹם שְׁהַחֲזִיר וְהַמְּלָדָה יִכְּלִים לְהַלֵּךְ בּוֹ, אִינּוּ צָרִיךְ
בְּדִיקָה:

ט. הַאֲצֹנוֹנִיות, אֵין בָּהּ מִשׁוּם מִדּוֹר הָגּוֹים. רַבּוּ שְׁמָעוֹן בָּנוּ
גָּמְלִיאֵל אָמַרִ, עִיר גּוֹים שְׁחַרְבָּה, אֵין בָּהּ מִשׁוּם מִדּוֹר גּוֹים. מִזְרָח
קָסְרִין וּמַעֲרָב קָסְרִין, קְבָרוֹת. וּמִזְרָח עַכּוּ הָיָה סְפִיקָה, וּטְהָרָיוּהוּ
חֲכָמִים. רַבִּי וּבֵית דִינּוֹ גָּמְנוּ עַל קִינְיִ וּטְהָרָוָה:

י. עַשְׂרָה מִקּוֹמוֹת אֵין בָּהּ מִשׁוּם מִדּוֹר גּוֹים. אֲשֶׁר לִעְרָבִים,
וְהַסְּכּוֹת, וְהַאֲרִיפִין, וְהַבְּרָגִין, וְהַאֲלָקְטִיוֹת, וּבֵית שְׁעָרָה, וְאוֹירָה שֶׁל
חִצְרָה, וְהַמְּרַחָץ, וּמִקּוֹם הַחֲצִים, וּמִקּוֹם הַלְּגִינוֹת:

